

Ensimmäiset askeleet

Epäilemättä perhe on turvallinen linnake yksilöille ja suojelee heitä ulkopuolisen maailman hyökkäyksiltä. Siellä he saavat arvokasta ja olennaista psykologista kypsyyttä, tietoa ja kokemusta onnelliseen matkaansa yhteiskunnassa.

Varsinkin nykyaikana perhettä ei aina ymmärretä oikein, mutta perhe pysyy peruskouluna kaikkein korkeimman persoonallisen merkityksen muodostumiselle ja tunne-elämän kehittymiselle, jonka kautta jälleensyntynyt henki hankkii onnellisuuden.

Ihmisen ajatellaan olevan biologis-psykkinen-sosiaalis-henkinen eläin, eikä ihminen ei pärjää ilman perhettä. Ihmisessä oleva laumavaisto hallitsee sen olemassaoloa ja pakottaa löytämään ryhmän, aivan samalla tavalla kuin eläimet, jotka elävät perheenä, suojellen ja valmistellen toinen toistaan itsenäisyyteen.

Halveksittuna filosofisen kyynisyyden tilaisuuksissa, joissa metsästyksen puolestapuhujat vaativat raivokkaasti eräreittejä kyltymättömälle mielihyvälle, perhe kuitenkin pysyy ylittämättömänä organisaationa, harmonisen yhteiskunnan perustajana.

Kun ne, joilla ei ole tervettä kokemusta perheyhteisön instituutissa elämisestä, tarkastelevat perheyhteisöä, he syyttävät sen olevan vastuussa ahdistavista sisäisistä konflikteistaan.

Ne epäkypsät ja auktoritaariset yksilöt, jotka projisoivat omia kiduttavia kärsimyksiään heidän vastuullaan tilapäisesti oleviin puolustuskyvyttömiin olentoihin, saavat aivan varmasti monissa perheissä aikaan vahingollisia tekijöitä. Perhe itsessään ei saa aikaan tuollaista käytöstä. Sen sijaan, että aiheettomasti syyttäisi perheinstituutiota, olisi ihanteellista oikaisemalla ja ohjaamalla sen jäseniä, selvittää ja hoitaa ne tekijät, jotka johtavat epätasapainoon ja saavat sen aikaan.

Koti on siunauksen majakka, jossa kerätään tietoa ja koetaan valaisevia kokemuksia. Kodista tulee lapsen ensimmäinen sosiaalistumisen ympäristö, jossa hän ammentaa vanhemman sukupolven kokemuksia ja hankkii tottumuksia, joiden tulisi ohjata häntä turvallisesti hänen maanpäällisen matkansa läpi.

Mikäli nuo tottumukset ja voimavarat jostain syystä eivät ole saatavilla terveellisestä miljööstä, lapsi tuntee itsensä hylätyksi ja jää ulkopuolisen maailman väkivaltaisuuden armoille. Silloin hän kerää tietoa ja vaihtoehtoja, joiden luonne ei ole esimerkillistä ja jotka johtavat häntä adoptoimaan aggressiivisen puolustusasenteen vastaukseksi elämässä kokemiinsa erimielisyyksiin.

Koti on paikka, jossa tunteet, toisten oikeuksien kunnioittaminen ja omien oikeuksien herääminen kehittyvät ilman liioittelua tai

mielettömyyttä niistä ansioista ja oikeuksista, joita hänellä todellisuudessa ei edes ole.

Tämä perheryhmä ei kuitenkaan ole seurausta sielujen satunnaisesta kohtaamisesta ja hätiköidysti järjestetty kokoontuminen fyysisessä maailmassa. Pikemminkin se on laajamittaisen suunnitelman tulos, josta on päätetty henkimaailmassa ennen fyysistä syntymää niiden sielujen kesken, joilla on keskinäinen sopimus tarvittavaa oikaisua varten ja edistyksen aikaansaamiseksi, olkoonpa se sitten positiivinen tai negatiivinen.

Analysoidessa kehittymisen tarpeita he jotka jälleen tapaavat täyttääkseen velvollisuuksia yhdessä, ymmärtävät sitoumuksensa oivallisuuden. Se antaa heille mahdollisuuden korjata tilanteita ja johtaa heitä älykkääseen moraaliseen kasvuun, tarjoaa kärsivällisyyttä ja anteeksiantoa menneisyyden rikoksiin ja on perustavanlaatuinen taito harmonian saavuttamiseksi.

Siitä huolimatta jälleensyntyneenä menneisyydestä perimästään impulsseista johtuen, jotka saattavat olla kyllästetyt eläimellisellä luonteella, henki odottaessaan tapaavansa hänet, jonka kanssa hänen tulisi muodostaa perhe ryntääkin ihmissuhteeseen ensimmäisen vastaan tulevan kanssa, joka kiihottaa hänen perustunteitaan, ja josta seuraa valitettava epäonnistuminen.

Niin kauan kuin yhteiskunta pysyy kahlittuna välittömiin, etenkin tunteita ja kiintymystä koskeviin mielenkiintoihin, joita ilmaistaan peittelemättömällä impulsseilla, tulos seksuaalisesta kanssakäymisestä tulee aina olemaan turhauttava ja katkera.

Tästä kuvitellusta seksuaalisten vaatimusten täyttämisen tarpeesta johtuen jälleensyntyneen henki poikkeaa aikaisemmin hahmotellulta polultaan. Kun hän mieluummin seuraa yhteiskunnan yleisesti sallimia ja lujittamia säädyttömiä tottumuksia ja tapoja, hän kulkee tuskissaan etsien päämäärättömästi ja tietämättömänä haluamaansa...

Usein tästä mielettömyydestä johtuen, kun hän viimein tapaa sen sukulaissielun, jonka kanssa yhteinen sitoumus oli tehty perheen luomiseksi, mutta olosuhteet eivät enää ole suotuisat, ja tämä saa aikaan ristiriitaisuuksia ja tuskallista sekasortoa.

Tänä päivänä kukoistava, valtava moraalinen vapaus ja sen tarjoama viekoitus mielihyvään edistää vastuuttomia elämyksiä. Näistä elämyksistä puuttuu psyykinen kypsyyks seksuaalisista sitoumuksista, ja johtaa hätiköityihin ja epätavallisiin kokemuksiin.

Kun ei-toivottu hedelmöittyminen on tuollaisten mielihyvien seurausta, turvaudutaan helposti rikolliseen aborttiin, valitettavaan toimintaan, jota kaikkien ihmiskunnan tietoisien kansalaisten tulisi vakavasti välttää.

On itsestään selvää, että tällä tavalla käyttäytyvällä ei ole henkistä tai moraalista tilaa rakentaa ydinperhettä. Näin etenevälle avioliitto tai ero on vieläkin häiritsevämpää ja tuskallisempaa, sillä sivistymätön käyttäytyminen pian muuttuu siveettömäksi käyttäytymiseksi, joka aiheuttaa enemmän huolissaan oleville yksilöille surua.

Terveessä sosiaalisessa kulttuurissa ensimmäinen tunteellinen suhde edistää kumppanuutta ja kukoistavaa ystävyyttä, jotka ovat tärkeitä askeleita kohti häiriintymättömän ja pitkäaikaisen rakkauden manifestoitumista.

Tänä päivänä rehovat erotiikka kuitenkin estää yksilöitä oppimasta tuntemaan toisiaan ja elämään harmonisessa rinnakkaiselossa. Sen sijaan se antaa tietä seksiin perustuviin suhteisiin, joiden seurauksena on tyytymättömyyttä, pettymyksiä tai harhaan johdetun libidon intohimoisia ylilyöntejä.

Kun egoistinen välinpitämättömyys vallitsee kumppaneiden kesken he ovat jo valmistautuneet eroon. Tällainen käyttäytyminen on seurausta yhteiskunnan kulutusfilosofiasta, jossa kaikki on kertakäyttöistä, mukaan lukien ihmisten tunteet.

Väitetään helposti, että tällainen käyttäytyminen on oikeutettua, jotta ei kärsittäisi, kun hauras liitto rikkoutuu.

On varmasti olemassa lukematon määrä poikkeuksia, erityisesti ne henget, jotka odottavat sitä olentoa, joka antaa heille kipinän syvällisiin tunteisiin ja elämäniloon. Se johtaa heidät onnelliseen liittoon ja kruunaa jälkeläisillä, joiden kanssa heillä on sitoumus.

Tästä syystä seurustelu on ensimmäinen askel keskinäiseen moraalisen kunnioituksen kiintymykseen ja johtaa terveelliseen ja opettavaiseen kotielämään.

Siitä huolimatta seksuaalinen liitto on tärkeää, mutta avain on kuitenkin rakkauden tunne, joka kestää kaikki kahden ihmisen välillä tapahtuvat yhteenotot, kuin myös tulevaisuuden haasteet, kun jälleensyntyneiden ryhmä liittyy kodin pyhäkköön.

Ensimmäiseen vaiheeseen liittyy tunteellisten tarpeiden ilmiöitä ilman primaarisia impulsseja, kun molemmat kumppanit tunnistavat henkisesti toisensa. Vähitellen aletaan suunnitella toiveita ja työskennellä niiden harmoniseksi toteuttamiseksi, saaden aikaan tunteen täyttymyksestä, hyvänolon tunteen ja ilon fyysisyydestä ilman minkäänlaista tuskaa.

Mutta kun seurustelu muuttuu yksinomaan seksuaaliseksi, heidän kiinnostuksensa toisiaan kohtaan katoaa, vastavuoroinen kiintymys vähitellen vähenee ja pyyhkii pois lisääntymiseen liittyvän tavoitteen rakentaa perhe yhdessä.

Perheyhteisön kulmakivi on seurustelu ja sellaisen tulevaisuuden kodin rakentaminen, joka kestää kaikki päivittäiset myrskyt.

Tästä syystä sekä vaikeat että hellätunteiset perheenjäsenet ovat peräisin aikaisemmin laadituista sitoumuksista, ja joita pariskunnan rakkaus on kykenevä opastamaan viisaasti.

Ja kun kumppaneiden välille ilmestyy ongelmia, tietoisuus velvollisuuksista opastaa heidän käyttäytymistään ja ravitsee perheyhteisöä onnistuneeseen menestykseen.